Beck Tamás

BAYER ÜRÜGYÉN

PÁRATLAN OLDAL - LX. évfolyam, 36. szám, 2016. szeptember 9.

Minden politikai kurzusra érvényes, hogy azon írástudóknak juttat elismerést, akiknek ideológiája elnyerte tetszését. És fordítva: még a nemzetközi díjak átvételét is megtilthatja azok számára, akiknek elismerését nemkívánatosnak tartja.

Henry Ford amerikai üzletemberről, a Ford Motor Company alapítójáról kevesen tudják, hogy hazájában egy antiszemita lap kiadójaként is működött. Sőt, megalkotta *A nemzetközi zsidó – a világ legfőbb problémája* című négykötetes antiszemita írásgyűjteményt. Mi sem természetesebb, mint hogy közvetlenül a második világháború kitörése előtt, 1938 júliusában Ford a Harmadik Birodalomtól megkapta a Német Sas-rend nagykeresztjét.

Carl von Ossietzky pacifista újságíró ellenben koncentrációs táborban sínylődött, amikor neki ítélték az 1935-ös Nobel-békedíjat. Magától értetődő, hogy a díjazottat a nácik nem engedték az átadási-átvételi ünnepségre Oslóba utazni. Von Ossietzky személyes sorsán az elismerés nem javított, hiszen három évvel később belehalt a lágerbeli fogság utóhatásaiba. Viszont illusztris társaságba került, s egyetlen korábbi díjazottnak sem jutott eszébe, hogy a maga elismerését a német újságíró miatt visszaküldje az öttagú norvég Nobel-bizottságnak.